Ч. 233. Неділя 27 (14) жовтня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*З Ради державної. — Війна на Балкані.*

На четверговім засіданю палати послів президент палати др. Сильвестер присьвятив теплу згадку бл. п. Гр. Цеглиньскому. Зазначив его заслуги яко педаґоґа і автора знаменитих шкільних учебників і яко драматичного письменника і автора белетристичних творів, чим покійник поставив собі тривкий памятник в письменьстві свого народа. Дальше згадав про праці покійника в комисиї і впевнив, що палата послів спочуває в жалю з приводу его смерти.

Відтак навязуючи до подій при кінци вчерашного засіданя, висказав жаль і обурене, що деякі посли не допустили до виконаня заряджень президента.

По приступленю до дневної черги принято внески пп. Лясоцкого, Тобіша і Фарнера в справі відісланя закона про пошести назад до комисиї.

Після сего перервано засіданє в цїли записаня бесідників до голосу в буджетовій розправі.

По першій перерві забрав голос президент міністрів ґр. Штірґк, котрий висказав передовсім радість з приводу полагоди войскового закона, в котрій то розправі не міг взяти участи з причини хороби, та висказав вдоволенє з приводу ухвал делеґациї, котра в хвили, коли і найбільше мирово настроєні мислять про охорону свого майна, дала армії найконечнїйші кредити. З сего черпає бесідник надії на гарнїйшу будуччину і впевняє, що правительство не поділює проявляючого ся у декого песимізму що до дальшого розвою парляментарних відносин.

Дальше говорив міністер про угодову акцию в Чехах і в Галичині.

Угодова акция в Чехах видала поважні висліди, а перерва, яка мусїла в переговорах наступити, не дає найменшої причини до утрати надії осягненя вкінци порозуміня. Подібно як в Чехах, також і в Галичинї гадка народного порозуміня поступила неперечно значно напеpед. І там завдяки признаню очивидної конечности спільної праці в інтересі краю, котрому в тяжких економічних часах потрібно співділаня краєвого законодавства і самоуправної адміністрациї, осягнено принайменше тимчасове зближене в найважнїйших точках.

Ті частинні висліди можна належито оцінити лише в порівнаню з великими трудностями, а потверджують они вигляди остаточного успішного висліду змагань, що стремлять до згоди в краю. Ті змаганя буде правительство і на дальше піддержувати.

З театру балканьскої війни не наспіли нині ніякі вісти про зміну положеня. Болгари борють ся дальше о Адриянополь, а Серби побивши Турків під Кумановом, займили то місто. Чорногорці облягають Скодар, а Греки пруть перед собою турецке войско в напрямі Солуня. В найближших днях надіють ся великої битви під Скоплїєм.

Кореспондент „Berliner Tageblatt-y" прислав під датою 22 с. м. лист із головної кватири болгарскої армії в Старій Заґорі:

„Нині по полудни о 2 год. прийшла офіциальна вістка, що болгарскі войска заняли терени горішного бігу рік Бреґальниці, Струми і Мезти, та міста Мегомію, Діорлєм і Кірджалї. В Кірджалї піддав ся полковник разом із відділом турецкого войска, в Мегомії дві компанії реґулярного войска з оружием і набором. Болгари зискали сим три скорострільні гармати і взяли в полон під Джумая 140 волкив. Головно зазначено в офіциальнім звіті, що болгарскі войска в своїм поході вистерігають ся всіх жорстокостий. „Хочемо доказати, що Болгария війну, до якої єї примусили, буде вести як культурний нарід" казав один з визначних офіцирів ґенерального болгарского штабу.

Кореспонденти, котрі в значнім числї зібрали ся в Старій Заґорі (є їх понад 30), розчарували ся дещо ізза строгої цензури, яку примінив ґенеральний болгарский штаб до телеґрам і звітів. Богато з них задумує тому виїхати зі Старої Заґори. Всї доми в місті занят.

3)

## З кавказких споминів.

(З російского — Ф. Толстого).

(Дальше).

Шілїн зробив другу ще красшу ляльку і дав єї Дїні. Раз принесла она малий збанок, поставила его, сїла, видивила ся на Шілїна і сьміючи ся, показала на збанок.

— Чого она сьміє ся? — погадав Шілїн і взяв збанок та приложив его до уст. Гадав, що то вода, але то було молоко. Він випив его і сказав: Харашо! (Добре). То дуже утішило дівчину.

— Харашо, Іван, харашо! — відповіла, підняла ся, сплеснула в долоні і вхопивши збанок, побігла до хати.

Від того часу приносила ему кождого дня молока. Татари роблять з козячого молока малі грудки сира і сушать їх на сонци; і того сира приносила ему потайки. А коли одного разу єї отець зарізав барана, принесла ему кусник мяса. Она незамітно подала і чим скорше утікла.

Раз зірвала ся страшна буря, цїлу годину лив дощ потоками. Ріки виступили з берегів. Там, де можна було ріку перейти в брід, майже не умочивши ніг, вилила вода на метри високою стїною та несла дерева і камінє. Всюди плили потоки, від громів аж гори трясли ся. Коли вкінци буря перейшла, плили селом води кождим рівцем. Шілїн позичив собі від свого господаря ножика, вирізав малий валець і кілька дощинок та зробив колесо, а до него прикріпив дві ляльки.

Дівчата поприносили ему шматок і він приодів ляльки: одну за мужчину, другу за жінку, тай поставив колесо над потічком. Колесо обертало ся, а ляльки скакали.

Цїле село позбігало ся. Хлопці, дівчата, жінки і мужчини — всьо придивляло ся колесови і цмокали:

— Отто, Іван!

Абдул мав попсований годинник кишеневий. Він покликав Шілїна до себе, показав годинник і мляснув язиком. Шілїн сказав:

— Дай сюди, я его направлю.

Він взяв годинник, розібрав его, відтак знов его зложив і годинник ішов.

То дуже утішило господаря. Він приніс і подарував Шілїнови старий, зношений кафтан. Шілїн взяв — бо і щож мав робити? Міг ним бодай накрити ся.

Від тепер тішив ся Шілїн славою найлїпшого майстра. Почали до него приходити з найдальших сіл; один приніс рушницю або пістолет, другий годинник до направи і т. ин. Его господар дав ему знаряди: сверлик, кліщі і пильники. Шілїн научив ся трохи по татарски. І деякі Татари привикли до него та кликали на него, коли чого потребували: Іван! Іван! — Але инші дивили ся на него як на дикого зьвіра.

Рудий Татарин не міг его стерпіти. Кілько разів его побачив, то хмурив ся і відвертав ся від него або проклинав. Жив в тім селї також один старець. Він мешкав не в самім селї, але в долинї над рікою. Шілїн бачив его лиш тоді, як він ішов на молитви до мошеї. Старець був маленький, носив довкола шапки обвинене біле сукно, борода і вуси були обстрижені і білі як сніг; лице поморщене і червоне як бурак. Він мав ніс закривлений як кабдук, сірі понурі очи і лише два зуби в устах. Коли ішов дорогою, підпирав ся палицею і дивив ся довкола як вовк. Кілько разів побачив Шілїна, червонів з гніву і відвертав ся.

Одного дня зійшов Шілїн в долину, аби побачити, де мешкав старець. З дороги увидів малий, обведений муром огород. За муром росли вишні, посеред котрих стояла мала хата з плоским дахом. Шілїн підійшов близше і побачив плетені зі соломи улиї. Довкола них весело лїтали і бренїли пчоли. Старий клячав коло одного улия і щось там робив. Шілїн вилїз на мур, аби лїпше видіти, але при тім ударив дибами о камінь. Старець відвернув ся, скрикнув, витягнув скоро з за пояса пістолет і вистрілив. Лиш з трудом удало ся Шілїнови утечи і скрити ся за каменем.

За Шілїнове підглядане пожалував ся старець его панови. Той велїв прикликати Шілїна, розсьміяв ся і спитав:

для войскових кватир, всі готелі переповнені. В нових домах, яких Стара Заґора має відносно досить богато, бо після пожежі недавно на ново відбудувала ся, визначено кватири для ґенерального штабу болгарскої армії. На одній з найважнійших улиць зарезервовано дім для короля Фердинанда. Але короля тепер нема в Старій Заґорі; він удав ся на головне чоло армії, щоби бути близше войска.

На улицях звертає увагу, що всі турецкі склепи відчинені, а болгарскі замкнені, бо так їх властителі як і помічний персонал пійшов на війну. Всюди запримічує ся живий мілітарний рух. Приватні телефонічні розмови підлягають такій самій цензурі, як телеґрами. На богато домах мають прапори Червоного Хреста. Для ранених опорожнено тут цілий будинок місцевого шпиталю, але доси ще не привезли тут ранених. Я звіджував касарні артилерії, опорожнені з залоги, яка вирушила разом з армією на головну лінію фронту. Нині відвають ся в тих касарнях вправи орхестри полку прибічної ґвардії, яка приготовляє новий воєнний марш, що складає ся з мотивів національних гимнів: чорногорского, грецкого, сербского та болгарского „Шумі Марица".

В головній кватирі розійшла ся поголоска, що небаром треба ожидати великої битви, котра для початку кампанії буде мала рішаюче значінє. 22 с. м. над раном видно було обризкані болотом самоходи, якими приїзджали офіцири до кватири ґенерального штабу, і незадовго назад від'їхали. Король Фердинанд виїхав зі Старої Заґори 22 жовтня вечером. Ніч провів у двірскім поїзді, який під сильною сторожею задержав ся на тутешній стациї".

Обговорюючи се, не може президент міністрів поминути нагоди висказаня найглубшої подяки тим особам, котрі вже з природи свого уряду, як покликані представителї правительства в Празі і у Львові, стоять в самій середині тих переговорів, а своїм щирим посередництвом і повними пожертвованя трудами заслужили собі не лише на вдячність правительства, але і на признанє найширших кругів, а для котрих осягненє загального порозуміня було би найгарнійшою нагородою.

Бесїдник згадав відтак про сойми, з котрих кілька мимо заходів не виказують упорядкованих політичних відносин. З сего не може однак бесїдник висновувати неуспішних віщовань про теперішну сесию палати послів. В дальшім ході згадав бесїдник про буджет, котрого полагодженє є невідкличною потребою держави. Правительство нерадо лише бере на себе одвічальність за провізорию, бо на основі конституциї має брати на себе одвічальність за буджет разом з палатою.

Міністер вичислив инші задачі, що ждуть полагодженя державною радою, представив між иншими конечність скорого полагодженя службової праґматики і повідомив, що приготованє предложеня в справі льокальних зелїзниць поступило значно і правительство буде старати ся перевести сю справу як найскорше. Відтак вказав на конечність переведеня реформи фінансів, бо мимо сего, що доходи держави розвивають ся правильно, то прецінь є зрозумілою річию, що без отвореня нових жерел доходів не можна почати надзвичайних акций на господарскій і суспільній области. Предложена правительством реформа фінансів не є самолюбним актом держави, але є домаганєм безпосередних інтересів держави і країв.

Внесені перед три і пів роками перші фінансові предложеня ще не полагоджені, а зовсім хибне є твердженє, немов би ухваленє дотичного предложеня могло бути зависиме від парляментарного положеня. Розходить ся о невідкличні потреби держави. Вкінци заповів премієр, що небавом запросить представителїв сторонництв на нараду, щоби порозуміти ся з ними що до прискореня нарад над фінансовою реформою. Бесїдник вказав на вагу хвилї і висказав надію, що палата забере ся радо до полагодженя своїх задач, а премієр може впевнити про сильний почин і піддержку зі сторони правительства. (Оплески).

Потім промовляли пп. Станек (чес. аґр.) і Ценкер (нїм. пост.), після чого наради перервано і засїданє замкнено.

Ал. Столипин в „Новом Времени" так описує долю чорногорских вояків:

Щоби оцінити розміри проб, які переживає чорногорске войско, вистарчить сказати, що в Чорногорі нема взагалї зовсім правильного довозу провіянту. Ціле населенє — жовніри, а їду приносять їм жінки, доньки і діти. Коли жінка чорногорского жовніра з'уміє пробрати ся по гірских зломах на те місце, де бє ся її муж, як вспіє принести єму хліб і чісник, то він ситий, коли ні, то щасливійший товариш ділить ся з ним убогою стравою, або зовсім голодують. Санїтарні відділи не можуть іти за войском по гірских кручах, ранених по змозі уносять на руках, або сяк-так помагають їм долізти до місця, де дають їм першу поміч. Тому дуже важними для Чорногорців є так звані „індивідуальні санітарні пакети". Се малі торбинки з материялом для першої перевязки. Як доносять, російский Червоний Хрест вислав тисячу таких пакетів. Але то мало треба 50 тисяч.

---

— Чого ти ходив до старого?

— Таж я єму нічого не зробив — відповів Шілїн. — Я хотів лиш подивити ся, як він жиє.

Але старець сердив ся, кричав, вишкірив свої два довгі зуби і грозив Шілїнови кулаком.

Шілїн не розумів всього, що говорив старий, але все-таки довідав ся, що він жадав від єго пана, аби довше не держав Росиян в авлї, лиш аби їх поубивав. З тим старий підійшов.

Тепер спитав Шілїн свого пана, хто той старець, а той відповів:

— То знатний чоловік. Він був першим джіґітом і богато Росиян зглядив зі сьвіта. І богатий був. Мав три жінки і вісїм синів. Они всі жили в однім селї. Одного разу напали Росияни на село, спалили єго і убили сїмох синів старого. Лиш один син лишив ся при житю і той піддав ся Росиянам. Тоді перебрав ся старий до Росиї, та й також піддав ся. Перебув три місяці межи Росиянами, відшукав там сина, убив єго власною рукою і утік. Від того часу не брав участи в ніякій борбі, ходив з богомільцями до Мекки і молив ся там на гробі пророка. Тому носить турбан. Хто був в Мецці, той називає ся гаджі, то велика почесть і носить турбан. Росиян ненавидить. Він напирав на мене, щоби я убив тебе, але я не можу того зробити; я заплатив за тебе великі гроші, а крім того я тебе полюбив; я не лиш не убив би тебе, але й не пустив би тебе на волю, колиб я не дав вже свого слова. — Відтак засьміяв ся і додав по російски: — Ти, Іван, добрий, і я, Абдул, добрий.

Так пережив Шілїн цілий місяць. За дня ходив по авлї або занимав ся ручними роботами, а як надійшла ніч і в авлї всьо втихло, копав яму в своїй шопі. Копати не було легко задля каменистої землї, але він помагав собі при тім довгим пильником і вкінци перекопав попід підвалину діру. Як лучить ся добра нагода, надіяв ся тамтуди утечи.

— Коби я лиш міг добре обізнати ся з місцевостию — гадав. — Не знаю, куди менї утїкати. А того не довідаю ся від Татарів.

Одного пополудня, коли пана не було дома, вибрав ся на стрімку гору, аби звідтам добре розглянути ся по околиці. Але перед своїм від'їздом наказав господар одному малому хлопцеви, щоби добре уважав на Шілїна і не спускав єго з ока. Отже той хлопець побіг тепер за Шілїном з криком:

— Не іди нікуди, тато не казали! Верни ся, бо инакше скличу людий!

Шілїн успокоїв хлопця.

— Я не піду далеко — відповів — хочу вийти на онту гору. Ходи разом; яже маю на нозї диби, то якже утікну. Ходи, я тобі завтра за тото зроблю лук і стріли.

Хлопець дав ся намовити. Они вийшли на гору. Она не була надто висока, однак в дибах було все таки тяжко іти. Вийшовши на зершок, сів Шілїн на землю і розглянув ся по околици. На полудне, по тамтім боці гори, простягала ся вузка долина, там пас ся табун коний, а ще низше на полудне видко було аул. Недалеко від аула здіймала ся стрімка гора, а за нею ще одна. Між тими горами видко було синьо-зелений ліс, а там вже сторчав один верхок понад другий, на найвисших сьвітив ся в сьвітлї сонця білий сніг. На всхід і захід видно було такі самі гори а декуди на склонах і плоскорівнях можна було бачити, як дим по аулах піднимав ся до гори.

— То всьо їх край — погадав Шілїн.

Він обернув ся в сторону Росиї: під єго ногами плила незнана єму ріка а посеред веселих садів лежав єго аул. Над рікою сиділи жінки і прали біле. Они видавали ся такі маленькі як ляльки. По другій стороні аула видно було трохи низшу гору, за нею два ліси, а помім ними рівнина; по рівнині стелив ся дим. Шілїн став собі пригадувати, де всходило а де заходило сонце, коли він мешкав в кріпости. Дивив ся все в ту сторону і погадав:

— Як раз в онтій долині повинна бути наша кріпость. Туди я мушу утїкати.

Сонце сховало ся за гори. Білі сніжні шпилї почервоніли, чорні гори потемнїли, з долини піднимала ся мрака, а околиця, де, як Шілїн гадав, лежала кріпость, яснїла в світлї заходячого сонця червоним блеском. З напруженою увагою дивив ся Шілїн в ту сторону, здавалось єму, що бачить, як там виходить дим з коминів — там мусить лежати кріпость.

Вже було пізно. Шілїн чув молитву мулли (магометаньский духовний у Татарів). Худобу гнали до дому, корови ричали. Хлопець нетерпеливив ся та напирав: — Та ходім вже раз! — З тяжким серцем пішов за ним Шілїн. Они вернули до дому.

— Тепер вже знаю куди утїкати — гадав Шілїн. Він рішив ся ще сеї самої ночи спробувати щастя. Ночи були теплі, місяць сходив аж над раном. Але на нещастє вернули Татари. Звичайно вертали веселі і приганяли богато худоби. Але сим разом привезли з собою лиш одного убитого Татарина, брата убитого. Повернули сердиті і зібрали ся на похоронний обхід. І Шілїн був при тім. Они завинули трупа в полотно і винесли без домовини за село під каштани, де положили єго на зелену мураву. Прийшов мулла, за ним старці в турбанах, а за ними аж прочі Татари. Они сиділи мовчки з очима спущеними в землю. Якийсь час панувала глубока тишина. Вкінци підніс мулла голову і сказав:

— Аллаг! — Вимовив лиш то одно слово і знов всї дивили ся в землю і сиділи мовчки як скаменілї. По якімсь часї роздав ся знов голос мулла:

— Аллаг! і всї повторили за ним: Аллаг. Відтак знов всї замовкли.

(Дальше буде).

# Новинки.

Львів, 26 жовтня 1912.

† **Др. Генрих Кадий**, радник Двора, професор анатомії на львівскім університеті, помер вчера рано у Львові. Покійний занедужав був на заражене крови, в наслідок скалїченя при бальсамованю тїла пок. Ст. гр. Баденї'ого. До прискореня его смерти прилучило ся також запалене легких. В. е. п.!

— **На місце бл. п. Григория Цеглиньского** вийде як посол до парляменту его заступник др. Вол. Загайкевич, адвокат в Перемишли, член народно-демократичного сторонництва.

— **Конґрес** в цїли поборюваня торговлї дївчатами. З Брукселї доносять, що там зібрала ся міжнародна конференция в цїли поборюваня торговлї дївчатами. Делеґатів повитав п. Міністер скарбу Задачею конґресу є приготоване конґреса, який має відбути ся в Льондонї в 1913 р.

— **Санкция соймових ухвал.** Є. В. Цїсар санкционував ухвали гал. сойму що-до позичок та дозволив затягнути 10-мілїонову позичку на удїлене запомог місцевим шкільним фондам на будову нових шкіл в галицких містах.

— **Курси** для неграмотних у Львові. Пригадуємо, що вписи на науку для дорослих неграмотних відбувають ся в недїлї від год. 3 пополуднu в школї ім. Шашкевича при ул. Скарбківскій ч 26 і в читальнях „Просьвіти" пл. сьв. Юра 5 і ул. сьв. Петра ч. 11. Наука починає ся в недїлю дня 3 падолиста і буде відбувати ся кождої недїлї і сьвята від год. 3—5 попол. в кождім з повисших льокалїв

— **Смертельний випадок.** З Долини доносять, що дня 12 с. м. ладував дерево на лїсній зелїзници Брошнїв-Осмолода робітник з Ясеня Микола Паскур. В наслїдок необережности упав межи два їдучі поїзди і ударив ся так сильно головою о оден з возів, що помер на місци. Полишив жінку і малу дитину.

— **Напад божевільного на листоноса.** На грошевого листоноса Петра Сандзюка у Львові напав муляр Фр. Годованець, вхопив торбу з грішми і хотїв єї отворити. На крик наляканого листоноса надбігли з помочию прохожі і убезвладнили напастника. Годованця арештовано і показало ся, що він несповна розуму.

— **Підвисшене процентової стопи в Німеччинї.** Німецкий банк державний підвисшив вчера дисконт з 4 і пів процент на 5 процент. Підвисшене процентової стопи тілько о пів процент зроблено в Берлинї і на других біржах добре враженє, бо банк не пішов поза конечну границю. Ґенеральної ради австро-угорского банку ще не скликано і коли в найблизших днях не наступить заострене ситуації, то банк остане при дотеперішній 5-процентовій стопі.

— **Кара за неформальне подане.** Підчас недавної войскової паради на бородиньских полях в Росиї вибіг з рядів салдат Григорий Бахурін і з карабіном в одній руцї і з поданем в другій побіг на зустріч цареви, щоби передати єму свою просьбу о увільнене з войска. По дорозї спинювали его і міністер війни Сухомлїнов і ґен.-адютант Скалон, але він вирвав ся їм і побіг до царя. За сей злочин передав Бахуріна командант московского воєнного округа А. Плеве войсковому судови, який засудив его на безтермінові каторжні роботи.

— **В справі санациї буковиньских Райфайзенок.** Буковиньский сойм звернув ся до правительства з просьбою, щоби справу виясненя причин фінансових клопотів союзів українського, румуньского і німецкого поручити окремій комісиї, якої склад полишено краєвому президентови. Граф Меран покликав до неї: як предсїдателя радника двора з дирекциї скарбу Маєра, як членів старшого лїсового радника дирекциї дібр Піхлєра, скарбового радника Волянського, зелїзничого інспектора Тарновецкого, рахункового директора Павловского і будівельного радника Косовского. Як заступник буде фунґувати урядник австро-угорского банку Ф. Корінський.

— **З Товариства „Просьвіта".** Головний Видїл Товариства „Просьвіта" подає до відомости, що Надзвичайні Загальні Збори Товариства в справі зміни статута відбудуть ся дня 14 падолиста в сали „Народного Дому". Початок зборів о год. 9·30. На денним порядку: 1) Відчитане протоколу з послїдних Загальних Зборів. 2) Проєкт зміненого статуту Товариства. 3) Внесеня і інтерпеляциї. Головний Видїл звертає увагу Вп. Членів Товариства, що проєкт зміненого статута є поміщений в „Письмі з Просьвіти" ч. 8, яке висилає ся кромі передплатникам кождому по надісланю 30 сот. Передовсім Видїли Філїй повинні основно передискутувати зміну статута на однім із своїх засїдань і через своїх відпоручників явити ся на Загальних Зборах.

— **Самоубийство росийского контрадмірала.** Командант царского яхту „Стандарт", контрадмірал Чаґін застрілив ся в своїм міскім помешканю з карабіна. Чаґін звернув на себе увагу царя одним хоробрим подвигом в часї росийско-японьської війни і він мимо молодого віку став командантом царского яхту і любимцем цїлої царскої сїмї, з якою відбував всї подорожі. Причина его самоубийства незвичайно загадочна. Не виключеним є, що оно стоїть в звязи з викритим заговором революціонерів-моряків з чорноморскої фльоти. Слїдство виказало, що революцийна орґанізация чорноморскої фльоти задумала задержати яхт „Стандарт", як він приїде до Севастополя, увязнити царску сїмю та зажадати наданя справжної конституциї. А що ся революцийна орґанізация була в зносинах з залогами инших кораблів, то дуже можливо, що слїдство виказало контакт революціонерів з залогою „Стандарта", що довело Чаґіна до самоубийства.

— **Арештоване небезпечного вломника.** Весною с. р. утік з вязниці краєвого суду карного Александер Папайоган і від того часу безуспішно шукали его орґани власти, коли він „виступав" на провінції то тут то там, допускаючи ся очайдушних вломів, як прим. до судової каси в Щирци. Таких вломів мав па своїй совісти вже сїм! З добутою готївкою (раз бачили у него аж 3000 корон) являв ся на кілька тижднів до Львова і тут гуляв по шинках і домах розпусти та пропадав, нім ще полиция розвідала через своїх конфідентів, що він у Львові. Аж ось пізнав его передвчера на улици полицийний аґент Дворнїцкий, що знав его ще з часів своєї жандармскої служби, та арештував его. На улици подав Папайоган фальшиве назвиско, але там пізнали того небезпечного пташка і знов замкнули назад до „клїтки".

# Телеґрами.

**Білград** 26 жовтня. Після урядового справозданя битва під Кумановом розпочала ся в ночи 23 с. м., тревала цїлу ніч і цїлий передвчерашний день до вечера. Турки мали 25.000 войска. Мимо їх сильного огня сербска піхота пішла приступом на турецкі шанцї на баґнети. Також сербска артилерия з великим поводженем брала участь в борбі і знищила три турецкі шкадрони. Страти в людях по обох сторонах дуже великі. Турки мали стратити 5000 людий. Наслїдник престола кн. Александер керував битвою разом зі своїм штабом з безпосередної близкости. Також король прибув на поле битви. Серби здобули між иншим 12 армат.

**Софія** 26 жовтня. Передполуднем відбули ся в тутешних церквах богослуженя з причини болгарскої побіди під Кірккілїссе.

**Софія** 26 жовтня. Положене під Адрианополем незмінене. Борба триває дальше.

**Атени** 26 жовтня. Король Юрий відїхав вечером до головної кватири, яку перенесено до Серфіджє.

# Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.**

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

## Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58·), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ·) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

## Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. га[герб]лицкий акцийний

# БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

## у Львові.

**Філії:** в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

## КОНТОРА ВИМІНИ

**купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнїйшім дневнім курсї, не числячи нїякої провізиї.**

### Біржові замовленя

виконує ся під найприступнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформацій що-до певної і користної

**льокациї капіталів.**

---

### ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

---

**БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ**

**чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.**

### ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

---

### Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

## Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї схoвок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В сїм напрямі учинив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).